

telser for Raffinaderierne, kan jeg, tilbøielig af de Grunde, der nu ere anførte, ikke siemne for dette Forslag. Jeg tror, at Raffinaderierne have en saa stor Betydning baade for vore Kapitaler og for vor Arbejderbefolkning, at man skal være overordentlig varsom med at anstille Experimenter med, hvorvidt de kunne taale yderligere Afgift, og jeg maa derfor i den Retning fuldstændig slutte mig til Flektallet i Udvalget. — Et andet Mindretal, nemlig det 6te Medlem for 1ste Kreds (Nider), har i et udsærlig Foredrag begrundet sit Forslag om Oprettelsen af en ny Position i Sammenligning med Regeringens Forslag, idet han vil have en særlig Betsatning paa den Standardprøve, som er mellem Nr. 15 og 19, og han har ligeledes foreslaaet en særlig Betsatning af Mustkovadosjuksene. Uden at være i Besiddelse af den samme Sagkyndighed som den ærede Landssthingsmand, maa jeg dog tilstaa, at Regeringens Motiver have tilligemed de Erfaringer, jeg ellers har indhentet, gjort det Indtryk paa mig, at hans Forslags Vedtagelse vilde være overordentlig uheldigt. Jeg har i dette Dieblif, det vil sige ved Mødets Begyndelse, modtaget en Adresse til Rigsdagen fra 42 Høbenhavnse Firmaer, som ere interesserede i den store Sukkerhandel, hvori de paa det Bestemteste udtale sig imod de Positioner, Mindretallet har foreslaaet. Jeg skal tillade mig ved Mødets Slutning at indlevere denne Adresse til vor ærede Formand, for at den deraf kan komme til Udvalget og dette derved faae Anledning til at tage den under Overveielse. Jeg vil kun sige, at det forekommer mig, at ogsaa af Hensyn til denne Optreden kunde der være Anledning til at blive staaende ved Regeringsforslaget, ja, der kunde maasse ogsaa være nogen Grund til at gaa endnu videre og heve den Forskjel i Tharaen for Mustkovados, som er bibeholdt eller foreslaaet i Regeringsforslaget. Hvis det maatte faae Tilslutning, og Udvalget ikke fremkommer med Forslag herom, forbeholder jeg mig selv at komme med et saadant Forslag. Forjaavidt det samme Mindretal har foreslaaet nogle gennemgribende Nedsættelser paa Sukkertolden, er jeg af en principiel Mødsat Ansættelse end han. Jeg tror, at i et Dieblif, hvor der stilles saa store Krav til Staten, som vi for Tiden forhandle om, maa man være overmaade varsom med at komme med Forslag til en Formindskelse af Statsindtægterne; allerede af den Grund vil der være Betænkelighed ved at gaa den foreslaaede Vej, men jeg tror tillige, at de Forslag, han her er fremkommen med, ikke ere af en saadan Natur, at man skal være særlig tilbøielig til at gaa i den Retning. Han nævnte forskjellige Tal. Jeg maa dog sige, at navnlig de Tal, han tog fra Arbejderkemaerne, ikke gjorde noget synderligt stærkt Indtryk paa mig. Derimod er der andre Tal, som jeg tror kunne have en ikke ringe Betydning. Da for 3 Aar siden For-

slaget om en Betsatning af Roesukker blev indbragt for Rigsdagen, hed det i Regeringens Motiver — jeg antager, at de Oplysninger, der stod der, være fuldstændig paalidelige —, at i Danmark var Forbruget af Sukker gennemsnitlig 20 Pund pr. Individ, hvilket var mere end i noget andet Land i Europa med Undtagelse af England. Jeg tror, at man deraf kan uddrage den Slutning, at naar man i Danmark forbruger mere Sukker end i andre Lande, kan Sukkertolden ikke være trykkende og forhindrer ikke Folk fra at spise Sukker. Ved en Formindskelse af Tolden med $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund vil det — hvis denne Formindskelse naaede til Forbrugerne — blive en Betsparelse af 10 Dre pr. Individ; men denne Betsparelse vil efter Toldafgiftens Natur ikke fremkomme paa den Maade, at han har 10 Dre mindre Udgift, thi naar Toldafgiften er trykkende, har den det Fortrin, at den bewirker, at man bruger saa meget mindre af den paagjældende Artikel. Resultatet af en Formindskelse af 10 Dre pr. Individ vil altsaa bewirke, at han kunde spise $\frac{1}{4}$ Pund mere Sukker om Aaret. Det synes mig ikke at være noget overordentlig stort Resultat. Jeg tror ikke, at den fattige Befolkning, som man særlig har tænkt paa i dette Tilfælde, kan være overordentlig tilfreds med et saadant Forslag. Men jeg nærer derhos stor Tvivl om — og jeg tror, at de fleste her ville være enige med mig — at disse 10 Dre ville komme Forbrugerne tilgode. Jeg skulde tro, at der var den højeste Grad af Sandsynlighed for, at de 10 Dre i alt Fald for største Deelen blivte borte paa Veien fra Importørerne til Forbrugerne og komme ganske Andre tilgode end de Sidstnævnte. De faae efter min Mening ikke $\frac{1}{4}$ Pund Sukker mere, de faae neppe et Lod. Der er een Ting til, der her kan gøres gjældende. Bille vi have Toldnedsættelser for at nedsætte Prisen paa Livsfornödenheder, skal det være i ganske anderledes Omfang, end her er foreslaaet, idet det er tvivlsomt, hvorvidt en saadan Toldnedsættelse paa Livsfornödenhederne kommer den arbejdende Klasse, man særlig har for Øie, tilgode. Det er netop et Faktum, at i alle Lande, hvor Prisen paa Livsfornödenheder er høj, er ogsaa Arbejdslønnen høj, og hvor Prisen paa Livsfornödenhederne er lav, er ogsaa Arbejdslønnen lav. Det kunde derfor let være — det er der i alt Fald Sandsynlighed for, og Ingen, tror jeg, veed det Mødsatte —, at hvis det lyktes ved Toldnedsættelser at faae Prisen paa Livsfornödenhederne nedsat, vil Resultatet være, at Arbejdslønnen falder, og at de, som man særlig tænkte paa, ikke derfor sit mere tilovers eller bedre Gøne til at kjøbe deres Livsfornödenheder. Jeg er derfor imod den Slags Experimenter; jeg tror, at vil man hjælpe den arbejdende Klasse, maa man gaa andre Veie, og jeg tror ogsaa, at der her i Rhin-ger er Tilbøielighed til at gaa en anden Vej.